

Hebreeën 11:23

Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang van zijn ouders verborgen, aangezien zij zagen dat het kindeke schoon was; en zij vreesden het gebod van de koning niet”

Opvoeden 1 in het gevaar 2 in het geheim 3 in het geloof

Gemeente,

Noord Korea. Wat een vreselijk land is dat. Kim Yung Un is aan de macht en heel het volk zucht onder armoede. En veel christenen worden in werkkampen doodgemarteld.

Waarom doet de wereld daar niks aan? Wat zou er nodig zijn om dat arme volk te bevrijden? Hoge functionarissen die onderhandelen. Mensen met veel invloed. Maar tot nog toe heeft dat weinig tot niets geholpen. Militair ingrijpen dan? Met hele nieuwe wapens en heel veel raketten? Dat is ook een groot risico. Wat is er nodig om dat volk te bevrijden

Nederland. Dat is Noord Korea niet. Maar toch wel een triest land. De samenleving en cultuur is gevangen in de geest van de tijd. Los en steeds verder van God. De geest van de tijd is: wij kunnen het en wij maken het. En wij zijn zelf baas over ons leven. Eeuwigheid? Nee, sorry, daar hebben we niks mee.

Wat zou er nodig zijn om ons land en volk te bevrijden? Om het terug te doen keren tot God? Dat alle kerken één worden, dat elke christen aan straat evangelisatie doet, dat denktanks worden opgericht? Wat is er nodig om Nederland te verlossen?

Wat daarvoor nodig is? Eén mens. Meer niet. God kan door één mens Noord Korea verlossen en Nederland verlossen. En die ene mens zou u, zou jij kunnen zijn.

1 in het gevaar

Hoe ik dat weet? Omdat we hebben gelezen over Egypte. Egypte ten tijde van waarschijnlijk farao Thutmoses I. In 1525 voor Christus. En Israël wordt vreselijk verdrukt. Ze moeten gruwelijk slavenwerk doen. Ze vallen er bij neer, soms letterlijk dood bij neer. En nu is het sinds kort zelfs zo dat alle jongetjes die geboren worden in de Nijl gegooid moeten worden, verdrongen moeten worden. Meisjes, vooruit, laat maar leven, jongetjes: in de Nijl. Een geweldige aanval op het volk van Israël. Om dat uit te roeien. En daarin een aanval op Gods belofte van de Heere Jezus, Die uit Israël geboren zou worden. Op Gods rijk dat door de Heere Jezus gefundeerd zou worden.

En hoe heeft God Israel verlost en de farao verslagen?

Inderdaad: door één mens. Mozes. God heeft geen grote legers nodig, God heeft geen massale propaganda nodig, één mens. Mozes, een mens die baby was zoals jij dat bent geweest, zoals je broertje dat nu is.

En hoe is Mozes geworden wat hij is geworden? Door zijn ouders, door één echtpaar. Door een eenvoudige man en vrouw. Amram en Jochebed heten ze. Jullie zouden het kunnen zijn, u zou het kunnen zijn. Ze zijn al heel wat jaren getrouwd en ze hebben twee kinderen gekregen. Eerst een meisje, Mirjam, die nu 17 is. En daarna een jongetje, Aaron, die nu 3 is. Daar kun je al veel over denken: wat heeft er lang tussen gezeten. 14 jaar. Hebben ze enkele miskramen had, of een doodgeboren kindje? Of werd Jochebed niet zwanger 14 jaar lang? In elk geval zie je eruit dat kinderen krijgen, gezinsvorming niet iets is van menselijke planning en schema's.

En nu Mirjam 17 is en Aaron 3 is Jochebed weer zwanger. Ze staan open voor de kinderzegen. Ook nu. Ze staan toch open voor de kinderzegen. Al is het dreigend tot en met. Het kind is als meisje bestemd om slavin te worden. En als het een jongetje is dan is het bestemd voor de Nijl met zijn krokodillen. En toch....ze staan open voor de kinderzegen en laten het ook niet weghalen. Of het nu een meisje of een jongetje is: het is welkom en gewenst.

En het is een jongetje! Dat wil zeggen: naar de Nijl brengen, in het water gooien, waar de krokodillen al liggen te wachten om het op te eten. Stel je voor! Je kind in de Nijl voor de krokodillen moeten gooien. Gelukkig, God zij dank, is dat hier niet aan de orde. Ja, maar....de duivel heeft meerdere pijlen op zijn boog. Heeft meerdere tactieken en methodes. Hij gebruikte toen het water van de Nijl. Hij gebruikt nu het water van de tijdgeest. Net alsof om jullie huis water stroomt.

De tijdgeest is als water waarin kinderen, zielen, verdronken moeten worden.

De tijdgeest van snel en direct. Wachten kunnen we niet en willen we niet.

De tijdgeest van genieten en eruit halen wat erin zit. Lijden en iets opofferen willen we niet.

De tijdgeest van hier en nu. Aan een eeuwigheid willen we niet denken.

De tijdgeest van het weekend waar we het van moeten hebben. We kunnen van gewone dagelijkse dingen niet genieten.

De tijdgeest van het uitgaan van jezelf en wat bij jou past. Plicht en trouw daar zijn we niet van gediend. Ik moet kunnen doen en kunnen veranderen wat en wanneer ik wil.

De tijdgeest van flitsend en boeiend. Overdenken, mediteren en lezen dat is helemaal niks. Niet alleen om het huis, ook naar binnen.

De duivel wil dat wij onze kinderen aan het water van de tijdgeest geven. Laten meevoeren door de geest van de tijd.

En in dat water van de tijdgeest zitten ook krokodillen. Die naar binnen komen. Die soms uit dat water komen om onze kinderen te grijpen. Video'tjes, filmpjes op You tube, reclamespotjes, dubieuze games en spellletjes. Die ons kind willen beïnvloeden en meetrokken. Zo'n dubieus filmpje, spotje, video'tje is net een krokodil. Die wil happen naar de ziel van een kind. Van een jongere, een oudere.

In elk geval is de moraal: de duivel wil dat we afstand doen van onze kinderen. Laat ze zwemmen in de geest van de tijd, laat ze opvoeden door zulke filmpjes en video'tjes. Afstaan onze kinderen, dan kun je zelf andere dingen doen. Met andere dingen bezig zijn.

Dat is de verzoeking en bedreiging van onze tijd. Erop gericht dat onze kinderen zullen verdrinken in de zonde en zullen omkomen in de eeuwige dood.

2 in het geheim

Wat doen wij? Wat doen Amram en Jochebed? Ze verbergen hun kindje. Ze doen er geen afstand van. O nee! Maar ze verbergen hem. Daarmee nemen ze wel een enorm risico zagezegd. Als de farao daarachter komt. Dat er daar, in dat huis, toch een Israelitisch jongetje is. Dan zal hij woedend zijn. Dan zal hij dat jongetje laten meesleuren en misschien zijn broertje ook nog wel, en die vader en moeder ook. Als ze hem ongehoorzaam zijn dan zullen ze het weten en dan zal hij zorgen dat ze nooit noot meer kunnen doen: mee de Nijl in.

En toch: ze verbergen Mozes. Want ze zien dat hun kindje schoon is. Wat betekent dat? Dat het goed gewassen is? Nee, dat niet. Dat het mooi is? Nee, ook niet. Of toch wel: natuurlijk vind elke moeder haar kindje mooi en elke vader. Maar hier is toch anders, meer. Exodus 2 noemt het woord dat betekent eigenlijk: goed, zoals bedoeld door God en met een doel van God. Handelingen 7 zegt schoon voor God. Dit kind, Mozes, heeft een doel. God heeft er een doel mee. Het is een kind van het verbond. Daar heeft God een doel mee. Van Zijn beloften. En...en...blijkbaar hebben Amram en Jochebed ook iets gezien, geloofd, dat die kind een hart heeft om God te vrezen. Dat het kind een afglans heeft van de Heere Jezus. Van de allerschoonste de mensenkinderen. En dat klopt ook wel: Mozes was later profeet. Jezus ook. Mozes bad vaak voor het volk. Jezus ook. Mozes was zachtmoedig, Jezus zegt: leert van

Mij dat Ik zachtmoedig ben. Mozes draagt een afglans van de Heere Jezus in zich, op zich. Daarom is hij schoon.

Dat hoeft dus niet samen te gaan met wat wij mooi noemen. Een kind, een mens kan uiterlijk niet zo mooi gevormd zijn, kan gehandicapt zijn. Een kind, een mens kan verstandelijk beperkt zijn, het syndroom van Down hebben, maar innerlijk schoon zijn: innerlijk een hart hebben dat de Heere kent en vreest.

En een kind, een mens kan uiterlijk knap zijn, zo fotomodel kunnen worden, en enorm begaafd op muzikaal, of sportief of wetenschappelijk gebied, maar innerlijk afzichtelijk voor God: uit op eigen applaus, eer en roem. Uit op eigen naam en glorie.

Waar gaan wij voor? Ook al voor de geboorte? Voor gaaf en gezond en anders misschien maar weg laten halen..... Waar gaan we voor bij ons kind: mooie positie, goed mee kunnen komen. Waar gaan we voor bij onszelf? Mooi eruit zien, veel tijd aan besteden. En je ziel verwaarlozen. Geen aandacht voor je ziel. Die blijft onbekeerd, onverzoend, en onherboren. Om voor eeuwig te worden verworpen door God. Daar gaat het wel om! Om onze zielen en die van onze kinderen.

Amram en Jochebed gaat het om die andere schoonheid. Vorige week zondagavond: innerlijke en onverderfelijke sieraad van een zachtmoedige en stille geest voor God. Toen wij een kindje ten doop hielden hebben we dat wel voor onze rekening genomen. Dat het gaat voor onszelf en voor onze kinderen om innerlijk schoon. Godsvrucht. Gerichtheid op God, zachtmoedigheid. Gebed. De Bijbel is belangrijker dan de spiegel, je dagboek is meer aandacht waard dan je smartphone, je gebed is belangrijker dan je make up. Wat God van je vindt is belangrijker dan hoe mensen naar je kijken.

Daarom verbergen Amram en Jochebed hun kindje Mozes. Want God heeft een doel met dit kind. God heeft een doel en God heeft beloften voor elk van Zijn verbondskinderen. Daarom verbergen. Niet in het water en niet voor de krokodillen. Waken tegen het water van de tijdgeest. (1) Je als ouders oefenen in geduld, opoffering, denken aan de eeuwigheid, genieten van zoveel dagelijks goeds, plicht en trouw betrachten, mediteren en overdenken. (2) Je kind weghouden van de krokodillen. Dat vraagt wel wijsheid. Want die krokodillen zitten verscholen in apparaatjes, achter schermpjes. Daar mag je wel heel goed over nadenken. Wanneer wil je een krokodil in huis hebben? Dan moet hij wel in een kooi zitten, en dan moet het wel echt nodig zijn, anders doe je dat niet. En dan leer je je kinderen wel dat uit de buurt moeten blijven als ze in de kamer komen waar die krokodil in de kooi zit.

Past u het maar toe op alle schermpjes en apparaten. Dat vraagt wel om waakzaamheid, bezinning en zorgvuldigheid in de media opvoeding. (3) Verbergen is ook godzalig opvoeden. Amram en Jochebed hebben Mozes maar 3 of 4 jaar kunnen opvoeden thuis. Daarin is wel gezaaid waardoor Mozes later in Gods weg is gegaan. Wat zijn die jaren belangrijk. Wen gewoontes aan: niet de deur uit zonder Bijbellezen en bidden. Drie keer per dag minstens de Bijbel open. Welke muziek klinkt er in huis, uit cd of uit papa's en mama's mond? Welke sfeer heerst er, waar wordt erover gepraat? Over sport of over zending? Over Gods rijk of over de beurs? Over de vervolgte kerk of over bedrijfsresultaten? Bepaalt de sfeer. De zondag als dag om tijd voor elkaar te hebben. Om ook eens iets voor te lezen als de christenreis van Bunyan. Je kind verbergen, je gezin verbergen in de vreze Gods.

Net als Amram en Jochebed. Niet vrezend het gebod van de koning. Wetend: als de farao erachter komt, dat hier een Israelitisch jongetje is..... Nou, daar hoeven wij niet bang voor te zijn: dat ons kind en wij dan uit huis gehaald zullen worden, in de Waal gegooid of gemarteld. Maar de duivel blijft hetzelfde. Met andere middelen. Hij wil ons bang maken. Ze vinden ons en ons gezin straks wereldvreemd of achterlijk. Ze krijgen straks geen goeie baan als wij zo over de zondag denken. Ze tellen later niet voor vol mee als ze dat nooit gezien hebben. De anderen van hun leeftijd, zelfs in de kerk, vinden het bekrompen.

Ja, kun je dan niet te wereldvreemd zijn en je kinderen te wereldvreemd houden? Ja, dat kan, maar ik ben daar in hervormd kring van de PKN niet zo bang voor. Misschien in oud gereformeerde kringen ofzo, maar ik heb daar in onze kerk nog zelden voorbeelden van gezien. Wel veel andere: dicht bij het water opgevoed, tussen de krokodillen en later door dat water meegezogen. We moeten maar geen gevaren zien waar ze niet zijn.

Niet vrezende. Vreest niet voor hen die alleen het lichaam kunnen doden, vreest veel meer Hem Die beide, ziel en lichaam, kan verderven in de hel. Wie in Zijn weg wandelt heeft Hem aan zijn zijde. Niet vrezende. Maar er gingen 3 maanden voorbij en er gebeurde niks. Wat nu? Er komt geen redding, geen uitkomst. Amram en Jochebed blijven hopen: Mozes moet in een rieten mandje de Nijl op. En na 3 jaar is er nog een uitkomst en redding: Mozes moet naar het paleis, naar de goddeloze omgeving. Hoe moet dat? Amram en Jochebed blijven hopen. En vanavond hopen we te horen: God houdt Mozes vast.

3 in het geloof

Hoe hebben ze dat gekund? Hoe hebben ze dat kunnen doen en volhouden? Hoe kan ik dat doen, hoe kunnen wij dat volhouden? Door het geloof.

Door het geloof. En geloof dat heeft altijd te maken met Jezus Christus. Dus dat leven van Amram en Jochebed dat doe je en dat houd je vol door het geloof in Christus.

Dus niet door op zich mijn goede voornemen. Mijn eigen inzichten. Wij zullen het eens goed doen, onze kinderen opvoeden, sommigen vinden alles maar goed, wij zullen het echt serieuzer nemen. Of juist anders: al dat strakke wekt alleen maar averechts, wij zetten meer in op contact en relatie met onze kinderen en verbieden doen we niet. Och, daar op zich, strakker of minder strak redt niemand het mee. Daar op zich lacht de duivel om. Door een strakke opvoeding breekt hij met groot gemak heen. En door een milde opvoeding ook. Als dat alles is bij ons dan steekt de duivel er zo een stokje voor en geven we het op.

Het gaat hierom: door het geloof. En geloof dat heeft altijd te maken met de Heere Jezus. Met Hem Die de meerdere Mozes is. Van Wie veel meer gold dan van Mozes: aangezien Hij schoon was. Schoon voor God. God had een doel met Zijn leven. Om Zijn leven te laten zijn tot verzoening van schuld. Tot verwerving van de Heilige Geest. Om te stellen tot een Zaligmaker en Heere van zondaren. Dat was Zijn doel. En daarin was Hij schoon voor God. Al in Zijn ontvangenis en geboorte. Heilig ontvangen, toen al in de schoot van Maria was Hij vol van God. Was Zijn hart zuiver en innerlijk schoon. Geen zondige kiemen erin, volledig gericht op Zijn God en Vader.

En aan de ene kant had Hij geen gedaante noch heerlijkheid. Hij heeft geleden, krankheden gedragen, is gestriemd, Zijn lichaam zag er niet uit van de geselslagen en de doornenkroon, van de spijkers en de spuugklodders. Maar: Hij is zo schoon voor God. Zo gehoorzaam. Zo afgestemd op de wil van Zijn Vader. Gehoorzaam tot de dood, ja de dood aan het kruis. Hij is schoon voor God. Heeft een hart dat de Vader vreest en dient.

Ziet u het? Zie jij het? Hij doet wat ik had moeten doen. Hij doet wat ik heb nagelaten. Hij heeft wat ik mis. Hem heb ik nodig. Heidelberger Catechismus zondag 14. Wat nuttigheid verkrijgen wij door de heilige ontvangenis en geboorte van Christus? Dat Hij onze Middelaar is en dat Hij met Zijn onschuld en volkomen heiligheid, mijn zonde waarin ik ontvangen en geboren ben volkomen bedekt. En Hij geeft wat Hij heeft: Hij geeft een hart om God te vrezen en te dienen. Een hart dat de zonde haat en de wil en de eer van God liefheeft en zoekt.

Hier is Hij: de meerdere Mozes. Hij maakt zalig! Kom tot Hem. Vertrouw u aan Hem toe. Anders word u het nooit. Nooit, uw leven lang niet. En dus voor eeuwig niet. Geloven in Jezus Christus is je overgeven, je laten zaligmaken door Hem. Hij geeft wat Hij heeft. Door het geloof! Die gemeenschap met Christus is het hart van het christenleven en van de christelijke opvoeding. Is dat het hart van ons leven? Van ieder persoonlijk. Van elke vader, van elke moeder?

Door het geloof. En zo en door dat geloof is er de wetenschap die heel Hebreëen 11 verkondigt. Door dat dat geloof weet je dat God het zal doen. God zal Zijn beloften vervullen. Zijn beloften komen, maar door beproeving heen. Door verdrukking heen, door wachten en verwachten heen. Maar het geloof weet: in Christus zal God het doen. God zal Zijn beloften vervullen en God zal Zijn rijk doen komen. Niet omdat wij zo goed opgevoed hebben en net iets beter dan anderen. Niet omdat wij zo veel werk verzet hebben in de gemeente en in Gods rijk, maar omdat het Zijn belofte is.

God zal Zijn verbond gedenken. Voor kinderen en nageslachten. Door de verdrukking en beproeving heen. Dat het er niet op lijkt. Dat Mozes in de Nijl moest worden gezet in een mandje. Dat Mozes naar het paleis moest toen hij 3 of 4 was. En je zou denken: dat kind wordt helemaal gehersenspoeld, dat kind wordt helemaal Egyptisch in denken en in doen, dat wordt helemaal afgespoeld wat hij van thuis heeft meegekregen. Door de beproeving heen. Dat de duivel lijkt te winnen, dat satan lijkt er met de buit vandoor te gaan. Maar God zal het doen. God zal Zijn verbond gedenken en Zijn belofte vervullen. Niet moedeloos, niet wanhopig, niet mee ophouden, maar verwachten.

En God zal Zijn rijk doen komen. God zal de erfenis geven. Eerst persoonlijk, één voor één, in het sterven en eens aan heel Zijn Kerk in de wederkomst op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Door de beproeving heen, door de verdrukking heen, dat je denkt: het lijkt er niet op. Ik merk er niets van, ik zie er zo weinig van. Maar God zal Zijn rijk doen komen.

Vreselijk als je je daarin vergist en denkt: och, dat loopt wel los. Waarom zou ik me inzetten om dat rijk binnen te gaan? Waarom zou ik zoeken naar bekering en geloof? Dat rijk van God, och, dat loopt wel los en loopt zo'n vaart niet. Vreselijk als je daarin vergist en daarnaast grijpt en daarbuiten staat.

Want God zal het doen. Hij heeft er maar één mens voor nodig. Een Mozes. Een man en een vrouw. En Hij gebruikt ze om Zijn rijk te doen komen, Zijn volk te verlossen. Daarom verwachten wij die dag met

groot verlangen om ten volle te genieten al de beloften Gods in Jezus Christus onze Heere.

Amen